

بسم الله الرحمن الرحيم

El-Raye Gazetesi

İstekler ve Zorluklar Arasında Avrupa'nın Amerika'dan Bağımsızlığı

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, 10/09/2025'te Fransa'nın Strazburg kentindeki Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Güce dayalı yeni dünya düzeni için mevcut hatlar çizilmektedir. Bu yüzden evet, Avrupa, birçok büyük gücün Avrupa'ya açık bir şekilde düşmanca veya karşıt tavır sergilediği bir dünyada yerini almak için mücadele etmelidir... Avrupa'nın doğu kanadı, Baltık Denizi'nden Karadeniz'e kadar tüm Avrupa'yı güvende tutuyor. Bu yüzden onu desteklemek için yatırım yapmalıyız. Avrupa topraklarının her bir karışını savunacaktır."

Bu açıklamalar, von der Leyen'in 19/03/2025 tarihinde, Avrupa'nın savunması için "Beyaz Kitap" projesini sunmasının ardından gelmiştir. Kitapta şunlar geçiyor: "Kıtanın yeniden silahlandırılması için dört yıl içinde 800 milyar Avroluk büyük bir savunma sanayi projesinin harekete geçirilmesini içeriyor. Silahların Avrupa içinde üretilmesi tercih edilmelidir... Rusya, Avrupa için varoluşsal bir tehdit oluşturmaktadır... Amerikan desteğini askıya aldıktan sonra, Ukrayna'nın Rus saldırılarına karşı koyma kapasitesini sürdürmesinin sağlanmasına öncelik verilmelidir. Ukrayna'ya yaklaşık 1,5 milyon top mermisi ve hava savunma sistemi sağlanması, kuvvetlerin eğitilmesi, Ukrayna'nın Avrupa askeri fonlarına bağlanması ve Avrupa askeri hareketlilik koridorlarının Ukrayna'yı da kapsayacak şekilde genişletilmesi yer alıyor." Kitapta şu metinde geçiyor: "Avrupa'nın, ABD'nin güvenlik garantisini kesin olarak görmesi imkansız olup Avrupa'da hala kolektif savunmanın temel taşı olmaya devam eden NATO'nun korunmasına yönelik katkısı önemli ölçüde artırılmalıdır." Ve "Amerika'nın yaklaşımını yeniden gözden geçirmesinin ardından, Avrupa'nın Amerikan askeri kapasitelerine güvenmesi artık bir risk oluşturmaktadır."

Bu açıklama ve eylemler, Amerika'nın Avrupa'ya yönelik güvenlik taahhütlerinden vazgeçeceğini açıklamasının ardından gelmiştir. Dolayısıyla Avrupa, askeri sanayisini geliştirmeyi ve Amerika'dan bağımsızlık için çalışmayı düşünmeye başlamıştır. Bu yüzden bağımsızlığını ve Rusya ile olan anlayışını pekiştirmek için Çin ile olan ilişkilerini güçlendirmeye çalışıyor ancak Amerika ise bunu engellemeye çalışıyor.

İşte bu nedenle Fransa Cumhurbaşkanı Macron ve Von der Leyen, Nisan 2023'te Çin'i ziyaret ettiler; bunun üzerine o zamanki Amerikalı liderler onun "Çin'e boyun eğdiğini" ve "ziyaretinin Çin'in nüfuzunu sınırlama yönündeki Amerikan çabalarını baltaladığını" söyleyerek saldırdılar. Macron ise onlara yanıt olarak kendisini ve Avrupalıları savundu ve Amerika'ya bağımlılığı reddederek şunları söyledi: "Müttefik olmak, bağımlı olmak anlamına gelmediği gibi kendi düşünme hakkınızın olmadığı anlamına da gelmez."

Ancak bu bağımsızlığın gerçekleşmesi kolay değildir; zira Avrupa ile Amerika arasındaki yıllık 1,2 trilyon Dolara ulaşan karşılıklı ticaret hacmi, Çin ile olan

ticaret hacminin dört katı olup bu rakama, Amerika'nın Avrupa'daki finansal ve projeler bazındaki yaklaşık 2,3 trilyon Dolar tutarındaki yatırımları dahil değildir. Amerika'nın Avrupa üzerindeki ekonomik hegemonyası, onun ekonomik, siyasi ve medya çevrelerine nüfuz etmesini sağlamıştır. Dolayısıyla bu hegemonyadan kurtulmak kolay değildir.

Aynı şekilde “Amerika, Avrupa ve kıyılarında yaklaşık 100.000 asker, 150 savaş uçağı, 140 gemi, üç nükleer silah depolama üssü ve 100 nükleer füze konuşlandırmıştır” (Amerikan araştırma merkezi). Avrupa, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri Amerika'ya bağlanmış ve savunmada ona güvenmiştir. Çabalarına rağmen ortak bir savunma politikası ve bağımsız bir ordu kuramamış ve NATO şimdiye kadar ortak savunma politikasını devam ettirmiştir. Ancak bu tehlikeli bir hale gelmiştir; çünkü Amerika, Avrupa'yı savunmaya hazır değildir ve onun sloganı da “Önce Amerika'dır.” Ukrayna savaşı bunun bir kanıtıdır.

NATO üyesi bir ülkeye saldırı olur ve Amerika da onu savunmazsa, onun çökme riski vardır. Nitekim Macron, 2019 yılında NATO'nun "beyin ölümünün" gerçekleştiğini belirtmişti; dolayısıyla ona büyük bir güven yoktur.

Avrupa, şu anda, Rusya ile olan savaş koşullarında tüm bunlardan bu kadar çabuk vazgeçemez. Zira bu, dört yıldan fazla bir süre gerektirir. Birlik, homojen olmayan 27 ülkeden oluşuyor ve bazıları birbirleriyle çatışma halinde olup her ülke öncelikle kendi çıkarlarını gözetmekte ve kendi milliyetçiliğine sıkı sıkıya bağlanmaktadır; bu yüzden Avrupa Birliği üçüncü sırada gelmekte olup kendi iç, ekonomik ve siyasi sorunları vardır. Bu yüzden savunma için daha fazla ödeme yapmaya hazır değildir. Hatta Norveç gibi mali fazlası olanlar bile bunu hazır değildir. Her ülkede bencillik hakimdir; çünkü onlar menfaati, düşüncelerinin temeli ve eylemlerinin ölçüsü haline getiren kapitalistlerdir.

Tüm bunlar, şu anda onun karar alma birliğini, dolayısıyla bağımsız olmasını engelliyor; bu da Amerika'nın ister baştan çıkararak ister aldatarak, isterse tehdit ederek, onun (Avrupa) her bir ülkesiyle tek başına hareket etmesine yol açıyor.

Avrupa'nın her bir ülkesinde, birliğe karşı çıkan ve ondan bağımsız olmak için çalışan aşırı milliyetçi partiler vardır ve Amerika da bunları teşvik etmektedir. Bu yüzden Meloni başkanlığındaki sağ partiler koalisyonu liderliğindeki İtalya, Amerika'dan ayrılmaya karşı çıkıyor ve esas olarak Fransa ve benzer şekilde Macaristan ve Çek Cumhuriyeti ile çatışma halindedir.

Almanya, 2022 yılında kendisi için yeni bir güvenlik stratejisi belirleyerek, askeri sanayisini geliştirmek için 100 milyar Avro ayırmıştır. Nitekim son zamanlarda silah üreten şirketleri desteklemeye ve onları nitelikli silahlar geliştirmeye teşvik etmeye başlamış olup askeri ürünler üretmeye hazırlık yapmak için tüm sivil fabrikalarla iletişime geçiyor, gençlere zorunlu askerliği dayatmaya çalıştığı gibi savaş bütçesini de artırmak için insani yardımları azaltmaya çalışıyor. Dolayısıyla Ağustos 2024'te Rusya'nın Baltık ülkelerine yönelik tehdidine karşı Litvanya'da yaklaşık 4.800 asker ve 2.000 askeri araçtan oluşan ilk daimi askeri üssünün kurulduğunu duyurmuştur.

Koşullar Avrupa'yı, kendi kendine güvenmeye, gücünü pekiştirmeye, birlik ve

bağımsızlığı için çabalamaya zorluyor... Ancak bahsettiğimiz bu zorlukların üstesinden gelmek kolay olmadığı gibi kısa vadede de mümkün değildir; belki orta vadede, dört yıldan uzun bir sürede gerçekleşebilir.

Osmanlı Hilafeti döneminde İslami fetihlerle karşılaştıklarında olduğu gibi kendilerini tehdit eden dış güçlere karşı birleştikleri de olmuştur. Örneğin Sovyetler Birliği'ne karşı birleştiler ancak Amerika onları kontrol etmiş, onlara liderliğini dayatmış ve onları kendisine muhtaç bir hele getirmiştir; bu yüzden Amerika'dan yardım istemek siyasi bir intihar olup böylece bugüne kadar kurtulamadıkları bir trajedinin kurbanı olmuşlardır.

Birlikten kastımız, tek bir devlet haline gelmeleri değildir ki zaten birlikleri kırılgan olduğundan bu pek olası da değildir. Ancak birlikten kastımız, şu anda Rusya gibi onların hepsini tehdit eden dış güçlerle yüzleşmektir.

Birlik içinde askeri ve ekonomik açıdan iki büyük güç olan Almanya ve Fransa'ya güvenmek ve dışarıdan, Rusya ve Amerika ile yüzleşmek zorunda olan İngiltere'nin bu ikisini desteklemesi. Ancak bu risklerle doludur: çünkü bu üç güçten hiçbirisi bir diğerine boyun eğmemekte ve her biri sahnede öne çıkmak için şartları istismar etmeye çalışmaktadır. Onların birliği, özellikle dış gücün yenilgiye uğramasının veya tehlikesinin ortadan kalmasının ardından bünyesinde gelecekteki rekabetin ve çatışmanın tohumlarını taşımaktadır.

Hilafeti kurmak için çalışan siyasi bilinç sahibi kişilerin, uluslararası durumları izlemeleri, Batılı müttefikler arasındaki tutumlarda var olan çelişkileri gözlemlemeleri ve bunlardan istifade etmek için çalışmaları gerekir ki böylece ümmetlerinden onların kötülüklerini uzaklaştırabilsinler, hayır ve hidayet devleti olan devletlerini kurabilsinler, sonra da onu onlara ve başkalarına taşıyabilsinler.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 566. Sayı - 24/09/2025](#)